

Hanna Kočka-Krenz, Czesław Strzyżewski, Jan Żak

Dębczyno, gm. Rogowo, woj. koszalińskie. Stanowisko 3, 6 i 8

Informator Archeologiczny : badania 9, 172-173

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania geofizyczne wykonano metodą elektrooporową stosując profilowanie symetryczne, trójelektrodowe osiowe i poprzeczne. Pomiar wykonano zmiennoprądowym aparatem geoelektrycznym typu PLH-02.

Próbnie wykonano dwa profile geotermiczne /pomiar temperatury ziemi na głębokości 1 m i 1,20 m/.

W celu sprawdzenia możliwości wykorzystania zjawisk akustycznych dla potrzeb archeologii oraz do rozpoznania wewnętrznej struktury murów, po raz pierwszy zastosowano metodę geoakustyczną.

Badania geofizyczne umożliwiły zlokalizowanie szeregu anomalii, które mogą być podstawą wstępnej lokalizacji grobów, bądź pustek grobowych oraz wskazały na istnienie negatywu konstrukcji murowanej. W celu sprawdzenia wyników badań geofizycznych wykonano 9 wierceń małośrednicowych samojedną wiertnicą typu HW-1. Wiercenia te potwierdziły wyniki lokalizacji grobów odkrytych na omawianym terenie badanymi innymi metodami.

Dzięki zastosowaniu metody geotermicznej uzyskano bardzo wyraźną anomalię termiczną, która pokryła się z wysokooporową anomalią geoelektryczną. Odwiercony w tym miejscu otwór /nr 9/ natrafił na pustki grobowe na głębokości 0,8-1,2 m i 1,3-2,2 m.

W trakcie badań geofizycznych uzyskano szereg doświadczeń metodycznych, a mianowicie:

- możliwość zastosowania geotermiki do badań archeologicznych,
- celowość wykorzystania wyżej wymienionej wiertnicy /wiercenie metodą rdzeniową i ślimakową/ jako środka szybkiej weryfikacji badań w określonych warunkach archeologicznych i geologicznych,
- zastosowanie techniki ETO do szybkiego opracowania dużej liczby pomiarów geoelektrycznych.

Zastosowana po raz pierwszy metoda geoakustyczna wskazała na realność jej wykorzystania do wykrywania różnic stanu zachowania murów oraz badania struktury konstrukcji murowanych.

DĘBCZYNO, gm. Rogowo
woj. koszalińskie
Stanowisko 3,6 i 8

Katedra Archeologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu.

Badania prowadzili mgr Hanna Kóčka-Krenz i
mgr Czesław Strzyżewski /autor sprawozdania/
pod kierunkiem prof. dr. Jana Żaka. Finansował

UAM w Poznaniu i IHKM PAN w Warszawie.
Szósty sezon badań. Osada. Okres późno-
rzymski oraz neolit okres wczesnośrednio-
wieczny i późnośredniowieczny.

Prace prowadzono w części wschodniej stanowiska 3 /osada z III-V w./ na pograniczu ze stanowiskiem 8 /osada z okresu wczesnośredniowiecznego/ oraz w części zachodniej, w bezpośredniej styczności ze stanowiskiem 6. Rozkopano również fragment południowo-wschodni osady oraz jej część północno-wschodnią.

Na terenie 1.340,5 m² odkryto 10 obiektów, w tym 3 paleniska i 7 jam oraz większą ilość śladów po słupach budynków naziemnych. Spośród nich 8 obiektów odsłonięto w części południowo-wschodniej osady, przy skarpcie plaśnicy zlokalizowanej na zboczu opadającym w kierunku Mogilnicy. Wśród jam, które posiadały w rzucie poziomym kształt owalny, wydłużony oraz nieregularny, znajdował się obiekt otoczony 8 jamkami po słupach, zawierający w wypełnisku fragmenty naczyń glinianych, kości zwierzęce, bryłki polepy, węgle drzewne oraz kamienie tworzące częściowo obmurowanie ścian obiektu.

Łącznie znaleziono około 2.130 fragmentów naczyń głównie ręcznie lepionych, pochodzących z osady datowanej na okres późnorzymski. W warstwach wystąpiły również ułamki naczyń z okresu wczesnośredniowiecznego pochodzące zapewne ze stanowiska 6 i 8 oraz fragmenty naczyń średniowiecznych i późnośredniowiecznych. Sporadycznie znajdowano ułamki naczyń kultury amfor kulistych. Odkryto też fragment paciorka bursztynowego kształtu płaskokulistego oraz niewielki paciorek szklany nawiązujący kształtem do okazów kuboktoedrycznych barwy ciemnoceglastej, jak również fragment grocika z łupku.

W celu uchwycenia relacji między stanowiskami 3 i 6 założono na stanowisku 6 wykopy o powierzchni 4 m², w których odkryto 2 półziemianki i 3 paleniska. Okazało się, że stanowisko datowane wcześniej na VI-VII w. nawiązuje chronologicznie do okresu późnorzymskiego, niezależnie od występowania ceramiki wczesnośredniowiecznej i średniowiecznej.

W roku następnym przewiduje się zakończenie wykopalisk na stanowisku 3 oraz kontynuację badań na stanowisku 6.

DOŁUBOWO, gm. Dziadkowice
woj. białostockie
Stanowisko 1 "Kamionka"

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Ludgarda Długopolska.
Finansowało PMA w Warszawie. Drugi sezon ba-